UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

7 actio. Præterea † in iudicio, in quo incidenter de do-
minio quæritur adhoc ut illud cenſeatur probatum,
ſufficit ꝓbare ſe filiũ, & hæredẽ defuncti poſſeſſoris,
ut clarè uoluit Bald.in l. 1.ff. ad exhiben.& in l. ꝓprie
tatis,& in l.ſiue poſſidetis.C. de probatio. & expreſsè
in terminis noſtris ita declarat Alex. ĩ dicta rub. ff.de
noui operis nun.in 7. col. Rurſus † quãuis proprieta-
8 tis appellatione ſolũ comprehendatur res, quæ eſt ali
cuius rõne dominii, ut per Abbatẽ in c. 1. de cã poſſ.
& proprieta. tamen quãdo fit mentio de bonis alicu-
ius per uerba genitiui caſus, ẽt continetur res, quæ eſt
ſua rõne poſſeſſionis tantũ, ut probat tex.in l.2.in prĩ.
iuncto.§.in hac actione il 2.ff. ui bonorum rap. & ha-
betur per gloſam in d l. 1.§.ait prætor.cum ſequen. ff.
nau. caupo. ſtabul. & præſertim quando huiuſmodi
uerba proferuntur in actu, ſeu in iudicio, in quo prin
cipaliter de poſſeſſione tractatur, ꝓut in caſu noſtro
contingit. Accedat, ꝙ pro parte dominæ Diamantis
producta fuerunt inſtrumenta acquiſitionis, in qui-
bus eſt appoſitum conſtitutum de poſſidendo, † per
9 quod uerè,& propriè dominium, ac poſſeſſio dicitur
transferri, quia hæc ficta traditio operatur idẽ, quod
uera ad tradita per ſcribentes in l.quod meo.& in l.in
terdum.ff.de acquir.poſſeſ.Bal.in l.proprietatis. & in
l.cum res.C.de probatio.& in l.ab emptione. ubi Bar
to.& alii.ff. de pactis. Et quamuis Bal.in l.fin. C. de
edicto diui adri. tollend.in 8. colum. dicat poſſeſſio-
nem fictam ex conſtituto transferri, tamen dicit do-
ctores communiter contrarium tenere etiam ad præ
iudicium tertii, quando ultra conſtitutum ille, cu-
ius nomine cõſtitutum factum fuit, fructus tunc per-
cepit, nullo alio contradicente ut colligitur ex iis,
quæ uolunt Bal.& Ang.in l.cũ nemo.C. de acquiren.
poſſeſ.Et hoc modo declaratur id, quod uoluit Ang.
in l. quędam. ff.de rei uendic. Nec aduerſatur, quòd
10 † fundans ſe in conſtituto debeat probare conſtituen
tem tempore cõſtituti poſſediſſe, ut per Alex.& alios
in l.quamuis.§. ſi cõductor.ff.de acq. poſſeſ.quia hoc
poſſet procedere, quando quis ſolum fundaret ſe in
conſtituto,& eſſemus in actu propinquo, ſecus ſi ul-
tra conſtitutum concurrerent actualis poſſeſſio,& ꝑ-
ceptio fructuum,& maximè factum antiquum per p̄-
dicta: alioquin fruſtratoria eſſent inſtrumenta anti-
qua, in quibus conſtitutum appoſitum reperiretur.
¶ Nec refragatur illud, ꝙ uerba capituli dicũt, *Che tut*
11 *ti li beni, che ſia prouato eſſere di Madõna Diamante*, & † uerbũ
ſum es eſt rei ſubſtantiam, & proprietatem denotat,
ut in l.qui quartam per Iaſ.in prin. ff. de leg.1.& Dec.
in l.in eo.ff.de reg.iur. cum ſim. Quia hoc motiuum
eſt falſum, cum in terminis uerba genitiui iuncta uer
bo ſum es eſt poſſint etiam ſolã poſſeſſionẽ importa
re, immò detẽtationẽ, per gl.in l.2.in princ.in uer.nõ
quia.ff.de orig.iur.& multa iura poſſent allegari, qui
bus probatur uerbum ſum es eſt importare ẽt largã,
& impropriam ſignificationẽ. l.quãtũ.ff.de uerb. ſig.
& l.creditores.cum gl.eod.tit.Nec ex oppoſito aduer
ſatur, ꝙ ex probatione ſolius poſſeſſionis D.Diaman
tis non poteſt dominium in Gaſparẽ trãſferri, quia, ut
dictum eſt, nedum poſſeſſio, ſed ẽt dominium d.Dia
mantis probata fuerunt. Secũdo licet aliàs ex ſola poſ
ſeſſione non ſoleat dominium acquiri, tamẽ quãdo
pro concordia conuentum eſſet inter partes, ꝙ bona
poſſeſſa ab uno aſſignentur alteri quoad plenum do
minium in recompenſationẽ eorum, quę alteri parti
aſſignata fuerunt ad effectũ, ut à lite recedatur, tunc
ſola poſſeſſio ſufficit: & hoc eſt propriũ tranſactionis
ut aliquid detur, uel promittatur. l.ſi ſuper.& l.trãſa-
ctio.C.de tranſac.Nec eſt uerum, ꝙ ſi uerba illa geni
tiui caſus intelligerẽtur de ſola poſſeſſione, tolli non
dicerẽtur lites, & diſcordiæ inter partes, cum adhuc

ſuper dominio rerum litigari poſſet, ut l. naturaliter. §.nihil commune.ff.de acq. poſſeſ. & c.paſtoralis.de cauſa poſſeſſio.& proprietate, quod quidem eſſet cõtra mentem ipſarum partium tranſigentium, & dominorum Auditorum Rotæ, ut patet ex inſtrumẽto tranſactionis, & capitulorum, quoniam totum contrarium eſt dicendum, & ſic quod dictum eſt, retorqueri põt, quod intelligendo illa uerba genitiui importare non ſolũ dominium, ſed ẽt poſſeſſionẽ tãtũ, omnis ſuſpitio litis inter ipſas partes ſublata uidetur, quantum eſt reſpectu bonorum D. Diamantis, nam intelligendo, ꝙ bona quæ probata fuerunt fuiſſe Do. Diamantis tam quoad dominium, quàm etiã quoad ſimplicem poſſeſſionẽ, aſſignanda forent ipſi Gaſpari unà cum quibuſdam aliis bonis quoad plenum, dominium, & cum alteri parti fuerint aſſignata reliqua bona, quæ erant longè maioris pretii, tolli uidetur oĩs occaſio litiũ de cætero inter ipſas partes tàm reſpectu dñii, q̃ reſpectu poſſeſſiõis dictorũ bonorũ. Et hæc fuit intentio tam contrahentiũ, q̃ iudicare debentium, ut intelligi deberet de bonis, quę fuiſſent ꝓbata fuiſſet D. Diamãtis, eo modo, quo in eo iudicio agebatur, & in illo probari poterat, & conſequenter etiam quoad poſſeſſionem tantum, cum ſolũ de mero poſſeſſorio ageretur. Nec eſt abſonum, ꝙ inter partes diu litigãtes fiat tranſactio, & concordia hoc acto ut aliquid, quod erat unius, aſſignetur alteri, & è contra, ut litibus finis imponatur, ut in d.l.tranſactio, cũ ſimilibus. Et ex his uidẽtur ſublata omnia, quæ ex oppoſito ab aduocatis dictorum nobilium de Volta cõſiderabantur. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Petitorÿ, & poſſeſſorÿ retinendę cumulatio non admittitur.*
2 *Poſſeſſorium retinendæ, & poſſeſſorium recuperandæ non poſſunt eodem reſpectu inter eaſdem perſonas ſimul cumulari, & intentari.*
3 *Actum primo contrarium faciens uidetur tacitè primo renũciare.*
4 *Sententia, non obſtante appellatione, exequutioni mandatur, quãdo etiam tacitè à iudicio prius intentato appellans diſcedit, & ſuper alio remedio is non auditur, niſi parito iudicato, & expenſis primi iudicÿ ſolutis.*
5 *Appellationis ſuper incidẽti interpoſitæ, & nullitatis cã una cum toto negotio principali commiſſa, prius ſuper incidenti, eiuſque appellatione, quam ſuper negotio principali eſt procedendum.*
Et ſi ſecus fiat, rectè, & legitimè à proceſſu facto appellatur.
6 *Appellari iuſtè poteſt ab omiſſione ordinis cauſæ ad cauſam.*
8 *Petitio per uiam attentati in ſecunda inſtantia coram iudice ad quem fieri poteſt.*
8 *Attentatorum cauſa pendente eſt in negotio principali ſuperſedendum & inſtantia cauſæ principalis interim non currit.*
9 *A ſequeſtro facto iuſtè appellatis, qui fuit poſſeſſor declaratus.*
Poſſeſſor debet in ſua poſſeſſione manuteneri, & defendi.
10 *Appellatio tanquã iuſta, & legitima cenſetur approbata per renũciationem factã ab aduerſario de illo, ſuper quo fuit appellatũ.*
11 *Fructus ſequeſtrati de iure ad quem ſpectent, & cui debeant relaxari.*
12 *Glo.in l.fin.C.quib.ad liber.proclam.non lic.declaratur.*
13 *Appellatione etiam ſuper incidenti, illiuſque cognitione neglecta, quidquid ea pendente in præiudicium illius factum fuit, debet per modum nullitatis, uel attentati reuocari, & num.26.*
14 *De ſententię nullitate prius, quàm de iniquitate, uel ſaltem ſimul cognoſci debet.*
15 *Nullitatis cauſa an, & quando ſimul cum iniquitate ſententiæ ſit terminata per ſententiam, qua iudex pronunciauit bene iudicatum, & male appellatũ, uel è contra, & nu.19.22.23.et 25.*
16 *Illatio debet intelligi in terminis præcedentibus, ex quibus infertur, alioquin bona non eſſet.*
17 *Verba & propterea quomodo ſtent, & intelligantur.*
18 *Proteſtatio demonſtrat animum proteſtantis, & actum dubium declaratur.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

20 *Clauſula una, & eadem diuerſo iure non cenſetur.*
21 *Clauſula ultra intentionem agentis non refertur.*
23 *Proteſtatio præcedens facit intelligi actum ſubſequentem.*
24 *Ex clauſulis præcedentibus, ac etiam ſubſequentibus declaratur intentio reſcribentis.*
26 *De nullitate proceſſus, & ſententiæ facti, & lata appellatione legitima pendente dici poteſt.*
27 *Nullitatem ſententiæ non poſſe amplius cognoſci, quando ſuper ea ſemel fuit cognitum, & pronunciatum, quomodo procedat.*
28 *Sencentia ex defectu citationis partis eſt nulla.*
29 *Citatio commiſſa contra patrem, & filium an in perſonam patris tantum, an uerò in perſonam utriuſque exequi debeat, & nume.32.*
Quid ſi pater eſſet legitimus adminiſtrator, num.31.
30 *Citationis ſola commißio non attenditur, ſed etiam executio ad hoc, ut quis dicatur citatus.*
32 *Nomine proprio, & non adminiſtritatorio alterius quando actus factus dicatur.*
33 *Lite non conteſtata ad ſententiam diffinitiuã ualidè deueniri non poteſt, ſed ad primum decretum, & immiſſionem bonorum in contumaciam proceditur.*

EPITOME.

Poſſeſſorii retinendę prius intentati iudicio renunciatum eſſe dicitur, ſi ab eodem poſtea petitorium, & poſſeſſorium recuperandæ intentetur, & ſententia ſuper primo lata debet exequutioni mandari.

Appellari, rectè, & legitimè à proceſſu facto ſuper negotio principali, omiſſa cognitione cauſæ appellationis ſuper incidenti, & nullitatis, etiam quando cã appellationis, & nullitatis fuiſſet commiſſa una cum toto negotio principali, & de illa nullitate iterũ potuiſſe coram aliis iudicibus dici, & agi, hic plenè demonſtratur.

CONSILIVM LI.

IN hac cauſa, in qua ſæpius hinc inde à pluribus clariſſimis iuris ſcriptũ, & allegatũ fuit, & ultimo loco ab excellentiſſimo domino Carolo Ruino, ſi uellẽ ad ſaturitatem, & ꝓut ſubiecta materia expoſceret, ſcribere, profectò dominis iudicibus, & mihi ipſi faſtidio eſſem. Quare ſolum pro informatione dominorũ iudicare debentium ſuper iis, quæ ad uictoriã illorum de Fulchiis ſunt magis neceſſaria, ueras ponam concluſiones. Et primaq; concluſio ſit, ꝙ per ſecundum iudiciũ motum per Hieronymum contra illos de Fulchiis ſuper petitorio, & poſſeſſorio coram domino Fabio dicitur renunciatum primo iudicio poſſeſſorii retinẽdæ facto coram do. Aſcanio auditore, qui in eo contra dictum Hieronymũ ad fauorẽ illorũ de Fulchiis
1 pronunciauit, quoniã † cũ non admittatur cumulatio petitorii, & poſſeſſorij retinendæ ob contrarietatem, q̃ ex hac cumulatione reſultaret, ut uoluit Bar. in l.naturaliter.§. nihil cõe.ff.de acquirẽ.poſ.Bal.Sal. & alii in l.incerti.C.de interdic. Bal.in l.ordinarii. C. de rei uendica. Ant.de Butr. & alii in c. cũ dilectus.de
2 cau.poſſ. & proprie. Et † ſimiliter ob repugnantiã eodem reſpectu, ac inter eaſdem perſonas nequeant ſimul cumulari, & intentari poſſeſſorium retinendæ, & poſſeſſorium recuperandæ, quorũ alterũ uidelicet retinendæ pſupponit dictum Hieronymũ, & non illos de Fulchiis poſſint poſſidere, alterũ uerò, hoc eſt reſtituendæ præſupponit ipſum Hieronymũ nõ poſſidere, ſed illos de Fulchiis, & ꝙ quis eodem tempore poſſideat, & non poſſideat eodem reſpectu puta naturaliter tantum, prout de ſola naturali poſſeſſione in caſu noſtro agitur, quia ſumus inter eos, qui ut emphyteotæ dicunt ſe poſſidere iuxta ea, quæ habentur per Barto. & alios in l.interdum.in fi. & in l. qđ meo. ff. de acquirend.poſſeſ. Item ꝙ duo eodem tempore,
& eodem genere poſſidẽdi hoc eſt naturaliter, ut
phyteotæ inſolidũ poſſideant, ſunt contraria, & in
patibilia, ut in l.3.§.ex contrario.ibiq; Bar. & alij ff.
acq.poſſ.iunctis præmiſſis, Ideò cum hæc remedia
tione contrarietatis nequeant ſimul concurrere,
colligitur ex iis, quæ habentur per Bar.in d.§.nihil
mune. & per alios in locis præallega. & ex iis, quæ
luit Bal.in l.certi.C.de interdic.in q.11. dicens,
poſſeſſoria ex parte eiuſdẽ cumulari non poſſe,
ſunt contraria in cã originali, ſequitur, ꝙ dictus Hie
ronymus, qui prius poſſeſſorium retinendæ inte
bat, poſtea contra eoſdem de Fulchiis petitorium
poſſeſſorium recuperandæ intentãdo dicitur pri
iudicio, ſeu primo remedio poſſeſſorio retinendæ
3 nunciaſſe, quia † faciens actum primo contrarium
detur tacitè primo renũciare iuxta no.in l.1.C.de
tis. & in d.§.nihil commune.in ij.lectura.l.ſi filius
1.reſpon.ff.de min. & habetur per Bal.in d.ordina
col.3. in uerſ. qñq; impeditur. Ex quibus infertur,
4 † ſententia lata per D. Aſcanium ad fauorem illo
de Fulchiis ſuper poſſeſſorio retinendæ potuit
buit exequutioni mandari cõtra dictũ Hieronym
qui non debuit admitti ad procedendũ ſuper peti
rio, & poſſeſſorio recuperandæ, niſi prius parito
cato, & ſolutis expẽſis primi iudicij, argumẽ.
quæ habentur.in l.poſtquã liti.C.de pactis. & no
doct.maximè Sali.in l.fi.in fi.C.de tẽpo. appella
& pacto, & renũciatione ẽt tacita poteſt à lite re
ẽt poſt appellationem interpoſitam, quo facto
non obſtante appellatione, exequutioni mãdari
eſt bonus tex.in l.tale pactum.§.qui prouocauit.ff.
pactis. ¶ Secunda concluſio ſit, ꝙ appellatio inte
ſita à non cognitione, & non reuocatione ſeque
& à non relaxatione fructuũ, nec nõ à proceſſu fa
per do.Laurentium ſuper negotio principali omiſſa
cã ſequeſtri, & nullitatis proceſſus, ac ſñiæ do.Fabii,
fuit legitima, & ideò illa pendente, & non dum expe
dita, non potuit do.Laurentius, omiſſa cã appellatio
nis, & nullitatis, ad diffinitiuam ſententiam ſuper cã
principali procedere, alioquin tanquam attentatum
per iudicem in præiudicium cauſæ appellationis, &
nullitatis debet per dños iudices, quibus cã appella
tionis, & nullitatis cõmiſſa fuit, in irritum reuocari
Quòd aũt appellatio fuerit legitima, probatur, q
5 † do.Laurentius, cui fuerat commiſſa cauſa appella
tionis à ſequeſtro, ac etiam cauſa nullitatis una c
toto negotio principali. prius debuit de iure co
ſcere ſuper incidenti, eiuſq; appellatione, qu
negotio principali.c.ut debitus. cum ibi no.p
& alios.c.ſignificauit. & c. ſignificantibus.extra
pel. & l. intra utile.ff. de minor.nã cã principali
meritis cauſæ ſtat in ſuſpenſo, quouſq; fuerit ex
ta cã appellationis interpoſitæ ſuper incidẽti.c.
eo.ibiq; gl. & doc.extra de appel.prius.n. cogno
dum eſt ſuper incidenti, quàm ſuper principali ne
tio.c.1.de ordi.cogni.iũctis no. per gl. Bar. & doc
l.1.C.de ordi.iudi. cũ ſimil. Vnde cũ hic ordo in
noſtro fuerit à D.Laurẽtio omiſſus, hmõi omiſſio
dinis cãæ ad cauſam fecit, ꝙ iuſtè, ac legitimè po
rit appellari à proceſſu facto, & ab aliis, de quibus
6 pra, per ea, † quæ uoluit gl.ibiq; Bar.in l. prolatam
de ſenten. & eſt tex.in l.1.C. de appel. ubi ſi ordo
ad cãm omittatur, ut qa prius ſuꝑ petitorio, quã
poſſeſſorio, vel ſimul ſuper utroq; ꝓcedat, iuſte
appellari. Sed ordo cãę ad cãm in caſu nr̃o ẽ, ut p
de incidenti, & de appellatione ante ſñiam diff
uã ab aliquo incidenti interpoſita cognoſcatur,
de negotio principali, ut habetur in iuribus s. al
ergo ſi iudex hunc ordinẽ, altera parte contradicẽ
omiſerit, potuit iuſtè, ac legitimè appellari. Præter
cum

cum reuocatio ſequeſtri fuerit petita per uiam atten-
tati coram domino Laurentio, corã quo petitio fieri
potuit, quæ † etiam in ſecunda inſtantia corã iudice
7 ad quẽ fieri põt iuxta ea, quæ habẽtur in c. 1. ut lite pẽ-
dẽ. & in c. nõ ſolũ. de appellat. in 6. † pendente cã attẽ
8 tatorũ, ſuperſedẽdum fuit ſuper negotio principali,
nec interim inſtantia cauſæ principalis currit, ut uo-
lunt doctores in d. c. 1. ut lite penden. & traditur ꝑ do
minos de Rota in deciſio. 102. in nouis incipien. itẽ
ꝙ fatalia &c. ergo pro parte illorũ de Fulchiis iuſtè po
tuit appellari à proceſſu cauſæ principalis, à nõ reuo-
catione ſequeſtri, nec nõ ab aliis inde ſequutis ꝑ p̃di-
cta, & per ea, quæ uoluit gl. magna quaſi circa finẽ in
cle. unica de dolo, & cõtuma. & moder. in c. tua no-
bis. de appell. Præterea † appellatio à ſequeſtro facto
9 ꝑ dominũ Fabium fuit etiam iuſta, ac legitima, tum
quia ſequeſtratio fructuũ non debuit fieri in præiudi-
cium illorũ de Fulchiis, qui prius, & paulò ante fuerãt
per dominũ Aſcaniũ declarati poſſeſſores, & illis fru
ctus eſſe relaxandos, unde in ſua poſſeſſione defen-
di, & manuteneri debuerunt per ea, quæ uoluit Alex.
in l. æquiſſimũ. ff. de uſuf. Bald. in l. ordinarii. C. de rei
uẽdi. & gl. & doct. in c. 2. de ſequeſt. poſ. & fruc. tũ quia
pars aduerſa, hoc eſt Hieronymus, † pẽdente appella
10 tione à ſequeſtro renunciauit ſequeſtro, illiusq; com
miſſioni, ac omnibus ex inde ſequutis, ꝑ quã renũcia
tionẽ uĩ approbaſſe appellationẽ, & petitionem illo-
rũ de Fulchiis, ſuper reuocatione ſequeſtri, & conſe-
quenter uidetur tacitè admiſiſſe, & cõfeſſum fuiſſe ap
pellationẽ fuiſſe legitimã, & iuſtè ꝑ illos de Fulchiis
interpoſitã, argumento eorũ, q̃ uoluit Sali. in d. l. fi. in
fi. C. de tẽpo. appell. & no. in d. l. poſtquã liti. C. de pa-
11 ctis. Et † ſtante hac renunciatione ſequeſtri magis ap
paret de iuſtitia, & legitimitate appellationis ꝑ illos
de Fulchiis interpoſitæ à non relaxatione fructuũ ſe-
queſtratorũ, quos dominus Laurentius noluit, & de-
negauit relaxare illis de Fulchiis, ad quorũ fauorẽ ad
uerſarius ſequeſtro renunciauit, & propterea domin⁹
Laurentius debuit fructus ad eorũ fauorem relaxari
facere, quod quidem cum ſæpius interpellatus facere
denegauerit, potuit iuſtè ac legitimè appellari, quia
non relaxãdo fructus grauauit dictos de Fulchiis poſ
ſeſſores, ad quos fructus de iure ſpectabant, tum rõne
poſſeſſionis iuxta ea, quæ habentur in l. 3. §. ex contra
rio, ibique Bar. & omnes. ff. de acquir. poſ. tũ quia ipſi
de Fulchiis præſtiterunt cautionẽ fideiuſſoriã de re-
ſtituendis fructibus in caſu ſuccumbentiæ illico, & ſi
ne aliqua mora, arg. eorũ, quæ uolunt Paul. de Caſt.
& Alex. in l. ſi fideiuſſor. §. fin. per illum text. ff. ſi quis
cautio. & doct. in d. c. 2. & fin. de ſequeſtra. poſ. & fruc.
Bar. in l. litibus. C. de agric. & cenſi. lib. 11. Nec obſtat,
12 † quod uoluit glo. in l. fi. C. quibus ad liber. proclam.
non licet, quam ſimpliciter ſequuntur mod. Papien.
in ſua practi. in forma ſequeſtrat. & Franc. de Curt. in
tracta. de ſequeſtrat. in quæſt. reuocationis, quia pro-
cedit, ubi non conſtaret de poſſeſſore, ad cuius fauo-
rem eſſet ſuper poſſeſſorio pronũciatũ per prædicta.
Item illa glo. poſſet intelligi, quando eſſet data cau-
tio ſolũ de conſeruando, non autem de reſtituendo ſi
ne mora per prædicta. Præterea illa glo. debet intelli-
gi de rebus mobilibus, ſuper quibus lis principaliter
penderet, non autẽ de fructibus rerum, qui cum cau-
tione fideiuſſoria debent relaxari, ut probat ille text.
ibique Sal. Et ex prædictis infertur, ꝙ ſi uerum eſt, pro
13 ut uerum eſſe eſt fatendum, † ꝙ appellatio interpoſi-
ta à ſequeſtro, à proceſſu, & ab aliis ſupra dictis fuerit
iuſtè, ac legitimè interpoſita, & ꝙ de illa prius cogno
ſci debuerit, an benè, uel malè fuerit appellatum, ſeq-
tur, ꝙ omne id, quod poſtea fuit factum per dominũ
Laurentium in prẹiudicium cauſæ appellationis, &
neglecta cognitione ſup cauſa appellationis, debuit
reuocari, ac irritum declarari per modũ nullitatis, uel
attentati appellatione, aut lite pendente, ut in termi-
nis dixit glo. magna poſt medium in uer. ad textum,
ergo &c. in dicta clemen. unica, & eſt bonus tex. in c.
ſignificauit. ibi reuocato in irritum, quicquid &c. & c.
ſignificantibus de appellatio. & not. per doctores in
c. cum teneamur. cod. titu. c. 1. ut lite penden. & c. fin.
de ſequeſtra. poſſ. & fruct. ubi de ſequeſtro tractatur,
& faciunt not. per Dominicum in dicto c. non ſolum.
de appellat. in 6. & in §. quoties. 2. quæſt. 6. & per Lapũ
in allegat. 1. circa finem. Præterea conſtat de legitimi
tate, & iuſtitia appellationis interpoſitẹ per illos de
Fulchiis à proceſſu facto per dominum Laurentium
ſuper negotio principali, omiſſa cauſa nullitatis, qm̃
14 † prius, ueluti etiã ſupra dixi, cognoſci debuit de nulli
tate ſententiẹ, quàm de eius iniquitate, uel ſaltem ſi-
mul, ueluti declarant doct. poſt Bart. in l. 1. C. quando
prouo. non eſt neceſ. & in l. ſi expreſſim. ff. de appella-
tio. & in l. cum quærebatur. ff. de re iudic. Nec obſtat,
15 † quòd ex quo dominus Laurentius pronunciauit be
nè iudicatum ad fauorem Hieronymi, & malè appel-
latum pro parte illorũ de Fulchiis, ex hoc dicitur pro
nunciaſſe nedum ſuper iniquitate ſententiẹ, ſed etiã
ſuper cauſa nullitatis, ex quo illa fuit propoſita ſimul
cum cauſa iniquitatis per ea, quẹ uoluit Bart. in d. l. 1.
C. quando prouoc. nõ eſt neceſ. & in d. l. ſi expreſſim.
& faciunt in ſimili ea, quẹ uoluit Sal. in d. l. fin. in fina-
lib. uerb. C. de temp. appellat. Quia reſpondetur hoc
uerum eſſe, quando iudex ad quem, coram quo cau-
ſa nullitatis, & iniquitatis ſimul fuiſſet propoſita, ſim
pliciter, & principaliter pronunciaſſet benè iudicatũ,
& malè appellatum, uel è cõtra, & ita loquuntur Bar.
& alii ibi. Secus autem, quãdo iudex principaliter pro
nũciaſſet ſuper negotio principali, omiſſa cauſa nul-
litatis, & hoc conſtaret, quia tunc pronunciando be-
nè iudicatũ, & malè appellatum nõ principaliter, ſed
ſolum ad effectum pronunciandi ſuper iniquitate, &
non ſuper nullitate, non ualeret pronunciatio facta
ab ipſo iudice, qui omiſſa cauſa nullitatis ſolum ſup
cauſa iniquitatis negotii principalis pronunciauit, ut
eſt de mente Bartoli, & aliorum ibi. At in caſu noſtro
conſtat, quod quando dominus Laurentius pronun-
ciauit benè iudicatum, & malè appellatum, uoluit ſo
lum pronunciare reſpectu iniquitatis, & non reſpectu
nullitatis, ergo &c. Quòd autem hoc conſtet, oſtendi
tur dupliciter. Primo, quia principaliter pronũciauit
ſuper ualiditate, & inualiditate locationis factẹ utri-
que parti, declarãdo locationem factam Hieronymo
fuiſſe ualidam, & legitimam, locationem uerò factã
illis de Fulchiis non ualuiſſe, & fuiſſe minus legiti-
mam. Et propterea iudex in conſequentiam pronun-
ciauit benè fuiſſe iudicatum, & malè appellatum, quẹ
pronũciatio ultima uenit illatiuè ex prima parte ſen-
tentiẹ, quẹ ſolum reſpicit negotiũ principale, & cau-
ſam iuſtitiæ, ac iniquitatis, ergo idem dicendum eſt
de illa parte ſententiẹ, qua illatiuè, & inferẽdo ex præ
miſſis pronunciauit benè iudicatum, & malè appel-
latum, ut ſolum intelligatur in terminis primẹ partis
16 ſnĩæ, & ſic in cauſa iniquitatis tantum, quia † illatio
ſemper debet intelligi in terminis præcedentibus, ex
quibus infertur, alioquin illatio tanquã facta ex diuer
ſis nõ eſſet bona. l. inter ſtipulantẽ. §. ſacrã. ff. de uerb.
obl. l. Papinianus exuli. ff. de minorib. & c. per venera-
bilem. qui filii ſint legitimi. & c. unico. ut eccleſia. be-
nefi. Et ꝙ ſecunda pars ſententiẹ ueniat illatiuè, ſatis
17 colligitur ex uerbis ſententiæ ibi, & propterea, † q̃ uer
ba non ſtant per ſe, & principaliter, ſed ſecundario, &
in cõſequentiã, & illatiuè ad p̃cedentia. l. 2. ff. de uſu-
ris. & no. in l. teſtiũ de teſtib. Secundo hoc etiã demõ

ſtratur ex proteſtatione, & declaratione facta per ip-
ſum dominum Laurentium ante, quàm ſententiam
diffinitiuam ferret, nam cum Fulchij coram ipſo pe-
terent, ꝙ deberet ſequeſtrum reuocare, & ſuper cau-
ſa nullitatis procedere, ipſe declarauit, & proteſtatus
fuit ſe nolle ſuper nullitate procedere, ſed ſolum ſup
meritis cauſæ, & ſuper iuſtitia ſentētiæ domini Fabij,
prout in proceſſu apparet, ergo poſtea pronūciando
ſuper ualiditate, & inualiditate locationum, & conſe
quenter benè iudicatum, & malè appellatum, cōſtat
ipſum noluiſſe pronunciare ſuper nullitate, ſed ſolū
18 ſuper iniquitate, † quia proteſtatio demonſtrat ani-
mum proteſtātis, & facit actū dubiū declarari per ea,
quæ plenè uoluit Bald. in c. cum in ueſtri. de elec. Bar.
in l. non ſolū. §. morte. ff. de noui operis nunc. & Abb.
19 poſt Anto. in c. cum M. de conſtitu. † Præterea quan
do ꝓpoſita fuit cauſa nullitatis, & iniquitatis ſimul,
pronunciando benè iudicatū, & malè appellatum ſu-
per negotio principali, cenſetur ſuper utroque pro-
nunciatū ſm Barto. in d. l. 1. & in d. l. ſi expreſſim, hoc
eſt uerum, quando nullitas, & iniquitas ſimul fuerūt
ſuper negotio principali propoſitæ, & ita loquuntur
Bar. & alij in dictis locis, & in d. l. cū quærebatur. Sed
quando nullitas fuiſſet ſimul cū iniquitate propoſita,
nedum quoad negotium principale, ſed ēt quoad ꝓ-
ceſſum, & ſic ēt quoad cauſam incidentem, & iudex
poſtea pronunciaſſet ſuper negotio principali cum
adiectione, ꝙ pronūciabat benè iudicatū, & malè ap-
pellatum, tunc licet reſpectu negotij principalis dice
retur ſuper utroque pronūciatum ad tradita per Bar.
& alios in locis allegatis, tamen quo ad cauſam inci-
dentem illa pronunciatio non extenderetur ad utrā-
que cauſam, uidelicet nullitatis, & iniq̃tatis, ꝗa una,
20 † eademq́; res, & una, eademq́; clauſula non poteſt
diuerſo iure cenſeri. l. eū, qui ædes. ff. de uſucap. cū ſi-
21 milibus. Itē † clauſula ultra intentionē agentis nō re
fertur iuxta ea, quæ habentur per doctores in l. talis
ſcriptura. ff. de legat. 1. & l. ſi quis nec cauſam. ff. ſi cer
tum petat. cum ſimilibus. ſed de intentione iudicis
fuit nolle pronunciare, ſeu procedere ſuper cauſa nul
litatis, ueluti ex prædictis colligitur, ergo &c. ¶ Et ex
prædictis inferri poteſt ad deciſionē alterius dubij, an
ex quo corā domino Laurentio proceſſum, & cogni
tum fuit de nullitate ſentētiæ domini Fabij, quia Ful-
chij principaliter petierunt pronunciari ſententiā, &
proceſſum domini Fabij eſſe nullam, & nullū, & do-
minus Laurentius pronūciauit benè iudicatū, & ma-
le appellatum, poſſit de nullitate dictæ ſententiæ, &
proceſſus ēt dici, & agi corā domino Poteſtate, eiuſ-
q́ue iudicibus. Et quis, ut percepi, dicatur non poſſe
amplius de huiuſmodi nullitate dici, ex quo ſemel
de illa dictū fuit corā alio iudice, hoc eſt corā domi-
no Laurentio, qui pronunciauit bene iudicatum, &
male appellatū, per quā pronunciationē cenſetur ne-
dum pronūciaſſe ſuper iniquitate, & iniuſtitia, ſed ēt
ſuper nullitate in eadē petitione propoſitis, ut uoluit
Barto. in d. l. ſi expreſſim. & in l. 1. C. quādo prouo. nō
eſt neceſ. Salicet. in d. l. fi. C. de temp. appel. & ſcriben.
in d. l. cum quærebatur. & ideò debuit à ſententia do-
mini Laurentij, quæ grauauit, appellari, non aūt am-
plius dici de nullitate ſententiæ, & proceſſus domini
Fabij per prædicta, & plura alia, quæ ſuper hoc ad ꝓ-
poſitum adduci intelligo, tamen, ut dixi, ex prædictis
contrariū uidetur eſſe concludendū, quòd etiam co-
ram domino Poteſtate, eiusq́ue iudicibus poſſit dici
de nullitate proceſſus, & ſententiæ domini Fabij, qm̃
fateor uerū eē, nō poſſe amplius dici de nullitate ſen-
tentiæ, ſi de ea ſemel ſit cognitū per iudicē, qui ſuper
22 nullitate pronunciauerit, † ꝓut in dubio ꝓſumitur ēt
ſuper nullitate ꝓnūciaſſe, quādo pronūciauit bene iu
dicatum, & malè appellatum, ut per Bar. & alios in lo-
cis prȩallegatis. Sed quando clarè conſtat iudicē no
proceſſiſſe, nec pronunciaſſe, nec uoluiſſe pronun
re ſuper nullitate, tunc pronunciando benè iudicat
& malè appellatum, non cenſetur per illa uerba pro
nunciaſſe ſuper nullitate, quia in incertis, & nō in ce
tis locus eſt coniecturis. l. ꝯtinuus. §. cū ita. ff. de u
bo. obli. cū ibi not. Et conſequēter cū de nullitate ſ
tētię, & proceſſus domini Fabij nō fuerit per domi
Laurentiū cognitum, neq; proceſſum, de illa nulli
te pōt cognoſci, & pronūciari per dominū Ptātē, e
q́ue iudices, neq; hoc negāt Bar. & alii in locis pre
legatis, de quorū mente eſt, ꝙ ubicunq; apparet
fuiſſet ſuper nullitate cognitū, neq; proceſſum, t
iudex pronunciando benè iudicatū, & malè appel
tū, uel è cōtra, nō cenſeatur ſuper nullitate iudica
ad tradita per Barto. in d. l. ſi expreſſim. in d. l. 1. & p
Salic. in d. l. fi. in fi. uer. Quòd autē in caſu noſtro co
ſtet, dominū Laurentium non proceſſiſſe, nec pron
ciaſſe, nec uoluiſſe procedere, nec pronunciare ſuper
nullitate, dupliciter ſupra demonſtraui, primo q
principaliter iudicauit ſup meritis cauſę, & in con
quentiā, ac illatiuè ex ꝓdictis bene iudicatū, & ma
23 appellatū. Secundo quia † dominus Laurētius dec
rauit, & proteſtatus fuit ſe nolle cognoſcere, & pr
dere ſuper cā nullitatis, ſed ſolum ſuper meritis c
principalis. Vnde poſtea pronunciando benè iu
tū, & malè appellatum, colligitur, ꝙ ipſe noluit ſu
nullitate pronunciare, quia per priora declarant
ſteriora. l. ſi ſeruus plurium. in fi. cū ibi no. ff. de le
1. & proteſtatio, ſeu declaratio pręcedens facit in
ligi actū dubiū ſubſequentē per ea, quæ uoluit Bal
24 d. c. cum in ueſtri. Et † dicit Areti. in l. ſi nomine. C
teſtam. ꝙ ex clauſulis pręcedentibus, ac etiam ex ſub-
ſequentibus declaratur intentio reſcribentis gl. in c.
cum uenerabilis. de religio. domi. & Ant. in c. ex lite-
ris. de fide inſtru. cū aliis ſimilibus. Ex quibus apparet,
ꝙ non obſtante pronunciatione domini Laurentii,
à qua ēt fuit appellatum, poteſt coram domino Pote
ſtate, & eius iudicibus cognoſci, & procedi ſuper nul
litate proceſſus, & ſententię domini Fabij, ex quo cō
ſtat dominum Laurentium noluiſſe ſuper dicta nulli
25 tate procedere, & † hoc ēt prȩſupponunt doct. cōiter
in d. l. ſi expreſſim. in d. l. 1. in d. l. cū quȩrebatur. &
d. l. fi. in fi. per Salic. qui uolunt, ꝙ ita demum per
uerba benè iudicatum, & malè appellatū cenſeatur
catum ſuper nullitate, quando etiam ſuper cau
litatis fuiſſet proceſſum: ſecus ſi ſolum ſuper ini
te fuiſſet de per ſe proceſſum, ueluti factū fuit in
noſtro. ¶ Pręterea poſito, ſed non conceſſo, non p
ſe amplius de nullitate proceſſus, & ſentētię dom
Fabii cognoſci (quod negatur) tamen nō tollit, ꝙ
26 † poſſit dici de nullitate proceſſus, & ſententię do
ni Laurentii, cuius proceſſus, & ſententia debet
clarari irritus, & irrita, ueluti ſupra dixi, ex eo, ꝙ p
ſus factus, & ſententia lata fuit pendēte appellatio
legitimè interpoſita, ut eſt tex. in c. ſuper quęſtion
in fin. de offic. deleg. c. ſignificauit. de appel. cum ſi
ſupra allegatis, & de huiuſmodi nullitate nondū fu
coram aliquo iudice dictum, niſi coram domino P
teſtate, ac eius iudicibus: & hoc iudicio meo nullu
27 in ſe dubium habet. Et ideò † cum ſententia domi
Laurentii nulla fuerit, adhuc poteſt cognoſci etiā d
nullitate ſententię domini Fabii, quoniam per ſen
tiam domini Laurentii nullam non poteſt dici nu
tas ſententię domini Fabii reducta ad cauſam iniq
tatis, & iniuſtitię, quia quod nullū eſt, nullū pōt op
rari effectum, cū non entis nullę ſint partes iur
uulgaribus. Et doctores prȩſupponentes, ꝙ quand
ſuper nullitate ſemel cognitum, & pronunciatū fu
non

non poteſt amplius de ea cognoſci, quia debet à ſen-
tentia lata ſuper nullitate appellari, loquuntur, quan
do ſententia ſuper nullitate lata in ſe ualeret, quãuis
propter iniquitatẽ ab ea poſſet appellari. ¶ Quòd aũt
proceſſus, & ſententia D. Fabii ſit nullus, & nulla, pro
28 batur primo † ex defectu citationis ſer Andreæ, cõtra
quem agebatur, & cõtra quẽ citatio fuit per iudicem
commiſſa, quæ tamen in eius perſona nõ fuit exequu
ta, & ideò ſententia fuit nulla tanquã lata parte nõ ci
tata ad no. per gl. & doct. maximè Lanfrã. in uer. cita-
tio. in c. qm̃ contra. de probat. clem. paſtoralis. de re
iud. l. de unoquoque. ff. eo. tit. l. nã ita diuus. ff. de ado
ptio. l. ſi ut ꝓponis. la 1. & l. ea quę. C. quõ, & quan. iud.
Nec obſtat, citationes fuiſſet commiſſas contra pa-
trem, & filium, & fuiſſe in perſonã patris exequutas,
29 quod ſatis eſt, quia reſpõdetur, ꝙ † ex quo res erat cõ-
munis inter patrem, & filium, & iudicium æquè prin
cipaliter contra utrũque mouebatur, ſicut citationes
fuerunt contra utrunque cõmiſſæ, ita debuerunt in ꝑ
ſonam utriuſque exequi, alioquin actus tanquã cõtra
30 non citatum factus non ualeret, quia † non attẽditur
commiſſio ſola de citando, ſed etiam exequutio ad-
hoc, ut quis dicatur citatus, ita ĩ terminis uolũt Abb.
& alii in d. c. quoniam contra. in glo. in uer. citatio-
nes. c. humilis. de maio. & obed. & eſt tex. ĩ l. 1. §. item
ex hoc edicto. ff. quæ ſenten. ſine appella. reſcin. & fa-
cit id, quod uoluit Bal. in l. iubemus. in 1. col. C. ad tre
bell. ubi omnes, quorum principaliter intereſt, ſunt
31 citandi, & hoc eſt uer iſſimum. Non obſtat, † ſatis fuiſ
ſe citari patrem, qui eſt legitimus adminiſtrator filii.
l. fi. C. de bon. quæ lib. & l. 1. C. de bon. mater. quia re-
ſpondetur primo, ꝙ ex quo patri in bonis, de quibus
agitur, non debebat uſusfructus acquiri, cum res utri
que ſimul, & cõmuniter fuerit acquiſita, ut in authẽ.
item hæreditas. & ibi Bal. C. de bon. quæ lib. ſequitur,
ꝙ quoad illa bona non dicitur eſſe legitimus admini
ſtrator, ut uoluit gl. in auth. excipitur. C. de bon. quæ
32 lib. Secundo reſpondeo, ꝙ † ex quo citatio fuit per iu-
dicem commiſſa æquè principaliter contra patrem
non tanquam contra patrem, item & contra filium,
uterque debuit citari, & pater, qui fuit citatus, ut Ti-
tius, non intelligitur citatus, ut legitimus adminiſtra
tor, nã ad hoc, ut diceref citatus tãquã legitimus ad-
miniſtrator, neceſſe erat hoc fuiſſe in ↄmiſſione cita-
tionis expreſsũ, qa ĩ dubio ex quo res ad eũ ſpectabat
æquè principaliter, & citatio pariter fuerat contra eũ
tanquam contra Titium commiſſa, & cõtra filiũ tan-
quam cõtra ſer Andream, pater cẽſetur ſuo proprio
& non adminiſtratorio nomine citatus, ut colligitur
ex iis, quę uoluit Bar. in l. 1. §. nunciatio. ff. de noui o-
per. nuncia. & facit tex. not. in l. ſi pater. ff. de iure dot.
per quem colligitur, ꝙ ubicunq; actus põt pertinere
ad aliquem ut ad ipſum, & nomine proprio, itẽ ad eũ
ut ad legitimũ adminiſtratorem alterius, ipſe in du-
bio non pręſumitur actum nomine adminiſtratorio
gerere. Præterea quamuis pater ſer Andreæ fuerit ci-
33 tatus, † tamen non debuit contra eum procedi ad dif
finitiuam ſnĩam, ſed ad primum decretum, & immiſ
ſionem bonorum in contumaciam, ex quo lis ꝯ ipsũ
non fuit uerè, nec fictè conteſtata, ut eſt tex. cum glo.
magna in fi. in l. conſentaneum. ibiq; plenè docto. C.
quõ, & quando iud. & c. quoniã frequenter. ut lite nõ
conteſt. nam abſque litis conteſtatione uera, uel ficta
ꝓceſſus, & ſnĩa diffinitiua ſunt ipſo iure nulla, ut eſt
tex. clarus, ubi ita concludunt oẽs ſcrib. in c. unico. de
lit. ↄteſt. Abb. Anto. Inn. & moder. in d. c. qm̃ contra.
in uer. reſponſiones, & ubique gl. Pluribus ẽt aliis mo
dis conſtat de nullitate ſententię dicti Dom. Fabii ex
iis, quæ Fulchii in eorum proceſſu adduxerunt, & al-
legauerunt, quæ omnia ſi uellem recenſere, lõgior eſ
ſem, & tædio afficerem benignas aures excellentiſſi-
mi domini poteſtatis, aliorumq́ue ſuorum iudicum,
qui per ſe optimè ſcient omnes cauſas nullitatis di-
ſcernere. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Poſſeßoriũ retinendæ ſimul cum petitorio ad effectum ſuper utroque ſimul procedendi, & cognoſcendi cumulari non poteſt, ẽt partibus, ac iudice uolentibus.*
2 *Idem in poſſeßorio retinendæ, & poſſeſſorio reintegrandæ, ſeu reſtituendæ.*
3 *Poſſeſſorium retinendæ non poteſt competere illi, cui competit poſſeſſorium reſtituendæ.*
4 *Remedium intentatum ex medio concludendi colligitur.*
5 *Petitorium, & poſſeßorium reſtituendæ ſimul eſſe intentatum quomodo cognoſcatur.*
6 *Fructus percepti, et percipiẽdi petũtur cõtra uiolentũ poſſeſſorem.*
7 *Appellari etiam bis poteſt quoad effectum deuolutiuum, & ſuſpenſiuum à ſententia lata ſuper poſſeſſorio, & petitorio mixtim, ſecus ſuper mero poßeſſorio, & quando quoad hunc effectum appellandi mixta eſſe dicantur, nu. 10.*
8 *Petitorii cauſa cenſetur principalis, & poſſeſſorij acceſſoria, quãdo utrunq; ſimul cumulatur, & ſuper utroq; ſimul proceditur.*
9 *Verbã, & per conſequens, merito, & ideò quandam conſequentiam, illationem, & acceſſionem denotant.*

EPITOME.

A poſſeſſorio retinendæ prius moto receditur per petitorium, & poſſeſſorium reſtituendæ, ſeu reintegrandæ poſtea intentatum.

A ſententia lata ſuper petitorio, & poſſeſſorio reſtituendæ ſimul intentatis poſſe quoad utrunq; effectum bis regulariter appellari hic probatur.

CONSILIVM LII.

EX facti narratione mihi propoſita infertur,
ꝙ cum petitorium, & poſſeſſorium reſti-
tuendæ, ſeu reintegrandæ fuerit coram d.
Fabio intentatum, ueluti ſtatim probabo,
uidetur receſſum à poſſeſſorio retinendæ prius mo-
to coram R. D. Aſcanio auditore, qui ſuper eo ad fa-
uorẽ illorũ de Fulchiis ſententiam protulit, qm̃ † im-
1 poſſibile eſt ratione repugnantię, ꝙ poſſeſſorium re-
tinendæ ſimul cumuletur, & proponatur ad effectum
ſimul cum ipſo petitorio cognoſcendi, etiam ſi par-
tes, & ſuperior huiuſmodi cumulationem admitte-
rent, ut uoluit Bar. quem omnes ſequuntur, in l. natu
raliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſſ. Doct. in c.
cum dilectus. de cau. poſ. & proprie. in l. ordinarii.
C. de rei uendi. & in l. incerti. C. de interd. Simi-
2 ter † inuicem repugnant quòd quis poſſit ſi-
mul agere, intentare, & cumulare poſſeſſorium reti-
nendæ, quod ex parte agentis poſſeſſionem præſup-
ponit. l. 1. ff. uti poſſid. & poſſeſſorium reſtituẽdę, ſeu
reintegrandæ, quod totum contrarium præſupponit,
uidelicet agentem non poſſidere, ut habetur in c. re-
integranda. 3. q. 1. & in c. cum ad ſedem. de reſti. ſpol.
Poſſidere aũt, & non poſſidere ſunt contraria, ergo il
le, qui utroque poſſeſſorio retinendæ, & reſtituendæ
ſimul, & eodem tempore ageret, tanquam ſibi cõtra
rius, & intentans remedia contraria, & repugnantia
non debet audiri. l. 1. C. de furtis. l. ubi repugnantia. ff.
de reg. iur. & faciunt no. per Alexã. in l. cum hæredes.
3 in prin. ff. de acq. poſ. † qui uult remedium poſſeſſorii
retinendę non poſſe competere illi, cui poteſt poſſeſ
ſorium reſtituendæ competere, & hoc unicuique do
cto uiro eſt de iure notiſſimum. Ergo Hieronymus
intentãdo, & cumulando ſimul petitoriũ, & poſſeſſo-
riũ reſtituẽdæ coram d. Fabio dr̃ renunciaſſe poſſeſſo
rio retinendę, ſuper quo pręfatus D. Aſcanius iudica
uit. Quòd autem Hieronymus coram D. Fabio ſimul
cumulauerit, & intentauerit petitorium, & poſſeſſo-
rium